



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET  
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.  
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502  
✉: titkarsag@repate.hu  
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/398/2016/Pan.

## A Független Rendészeti Panasztestület

99/2017. (V. 25.) számú

### állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos<sup>1</sup> 2016. október 4-én előterjesztett **panaszát** a 2017. május 25-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

### á t t e s z i

az intézkedést fogantató szerv – B. városi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez,

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

### Indokolás

A panaszos az elektronikus levélben előterjesztett beadványában – melyet a Testület felhívására határidőben aláírásával is megerősített – a rendőrség 2016. október 2-án, a panaszos lakásán fogantatózott intézkedését kifogásolta.

### I.

A beadványában a panaszos az intézkedés előzményeként előadta, hogy feleségével válnak, azonban kénytelenek közös ingatlanban élni. A ház elég nagy ugyan, azonban felesége számára nem elviselhető a panaszos jelenléte, rendre provokálja őt, pedig ő nem is szól hozzá, igyekszik kerülni minden kapcsolatot vele. Emiatt a légkör miatt sokszor alszik a panaszos a barátainál. A panaszos leszögezi, hogy semmiféle erőszakot nem alkalmazott soha, sem ellene, sem más ellen. A panaszos feltételezése szerint a felesége célja a válóper befolyásolása és számára kedvező, de nem jogos ítélet elérése, illetve a mostani lépésének indoka a „távoltartási határozat kieszközölése”, amivel a közös ingatlanukból kiteheti őt.

Az intézkedés 2016. október 2-án, 22 óra 30 perc körül történt a panaszos lakcímén, talán a B1 vagy B2 városhoz tartozó rendőrök jártak el, de ebben a panaszos nem biztos, mert kérdése ellenére sem kapott választ másnap a rendőrségen az intézkedés okára és miéértjére.

<sup>1</sup> Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos egyik rég nem látott helyi barátjával megbeszélte, hogy beülnek egy helyre és beszélgetnek egyet. A panaszos 18 óra 30 perctől 21 óráig nem tartózkodott otthon, közben megivott 4 nagyfröccsöt, majd hazafelé vette az útját. Hazaérve vacsorázott, majd később tánc lépéseket gyakorolt, mivel táncot jár tanulni. A nappaliban a műfajhoz tartozó zenét hallgatva gyakorolt, a két nagyobbik gyermek is ott tartózkodott, akik a tabletjeiket használva filmet néztek, facebookoztak. A panaszos nem tagadja, hogy alkoholos befolyásoltság alatt állt, de állítása szerint ő olyankor sem agresszív, erről bármelyik barátját vagy ismerősét meg lehet kérdezni. A felesége odaszólásaival nem foglalkozott, viszont a 17 éves lánya, akit a felesége a panaszos ellen hangol, minősíthetetlen hangnemben elkezdte kioktatni és közölte, hogy a panaszos húzzon el a házból, mert zavarja őt. A lánya felmehetett volna a saját szobájába is, ezért ebből veszekedés lett, ami kizárólag verbális keretek közt folyt. A panaszos elismeri, hogy kiabált, megkérdezte a lányát, hogy mit képzel magáról, kivel beszél, ez a ház az övé is, és majd ha a panaszost is zavarja az égősor, majd leszedi. Ezután a panaszos odanyúlt a gerendára feltett karácsonyi égő zsinórjához és elszakította, majd felment aludni.

23 óra körül a panaszos arra ébredt, hogy az ágyánál 4-5 rendőr áll, akik közölték vele, hogy öltözzön és hagyja el a saját házát. A panaszos teljesen lebénult, hisz nem történt semmi olyan, ami más családoknál ne fordulna elő. Miközben a panaszos öltözött, egy rendőr kísérete, amíg a dolgait szedte össze. A panaszos megdöbbenőnek tartja, hogy a rendőrök egy bejelentés nyomán bemennek egy házba, felkeltenek valakit az ágyából, majd arra köteleznek, hogy hagyja el a saját házát. A panaszos azon is megdöbben, hogy legalább 5 (de lehet, hogy annál is több) rendőr jött ki és „mászált” a házában, illetve álltak a kapuban, mintha a panaszos valami köztörvényes bűnöző lenne. A panaszos túlzónak tartja az intézkedést, arról nem is beszélve, hogy nem volt egyszerű az utcára kitettsége után egy szálláshelyet keresnie. Emiatt sajnós a munkából is elkésett, mert miután sikerült egy barátjánál szállást kapnia, képtelen volt a történésektől elaludni. A panaszos elképesztőnek tartja, hogy egy családi vita és egy vezeték elszakítása ilyen rendőri intézkedést vált ki. A panaszos felteszi a kérdést, hogy innentől akkor napi szintű intézkedések várhatóak: ugyanis ha a "szegény, gyenge nő" felhívja a rendőrséget, hogy a válás közben borsot törjön a másik fél orra alá, akkor az már elégséges egy rendőri intézkedéshez?

Panaszát azzal zárta a panaszos, hogy másnap, 2016. október 3-án bement a helyi rendőrségre a panaszát bejelenteni, de ott azt a megdöbbenő választ adták, hogy "sajnos a rendszer nem jó, így a panaszt nem áll lehetőségükben felvenni". Közölték, hogy a panaszos menjen át B. városba, ami viszont tömegközlekedés hiányában nem elérhető a panaszos lakhelyéről.

2) A panaszos a Testület tájékoztató levélére és az abban foglalt kérdésekre válaszolva 2016. október 24-én kelt elektronikus levélben előadta, hogy az intézkedés során a rendőrök nem azonosították magukat és nem tájékoztatták az intézkedésükkel kapcsolatban.

## II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az ORFK Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes rendőri szervtől, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

1) Az intézkedés napján készült (továbbiakban: elsődleges jelentés) szerint N. T. c. r. és K. A. c. r. törzsőrmester a szolgálatuk teljesítése során 22 óra 40 perckor a TIK utasítására megjelentek a panaszos lakcímén, mert onnan családi vitáról tettek bejelentést.

Kiérkezésüket követően felvették a kapcsolatot a bejelentővel (B. B. O.), aki elmondta, hogy a férjével (a panaszossal) rossz kapcsolatot ápol, válófélben vannak. A mai napon 20 óra 15 perc körül ért haza a panaszos, erősen ittas állapotban. A nappaliban elkezdett táncolni, illetve rágyújtott egy cigire is. A lányával, P. K. B.-val együtt kérték, hogy ne dohányozzon a lakásban, mert ott volt a másik három

fiatalkorú gyermek is. Ezt követően szóváltás alakult ki a panaszos és a bejelentő között, aki ezek után agresszívan viselkedett, a falra ragasztott égősort letépte. A mai napon tettlegesség nem történt.

Kérdésre a bejelentő elmondta, hogy szinte heti rendszerességgel előfordul, hogy férje ittas állapotban megy haza, kiabál, agresszívan viselkedik. Előfordult korábban, hogy a férje tetteleg bántalmazta, de erről eddig bejelentést nem tett. A férje viselkedését végignézte és a veszekedést végighallgatta a négy közös gyermekük: P. K. B. ; P. K.; P. B. ; és P. B. V. (A jelentésben a gyermekek születési helye és ideje szerepel.)

Ezt követően meghallgatták a bejelentő férjét. A panaszos az emeleten a gyerekszobában utcai ruhában aludt. Elmondta, hogy valóban ittas állapotban jött haza, ami miatt konfliktus alakult ki. Elmondta, hogy a további konfliktusok megelőzése miatt bemegy Budapestre egy barátjához és ott tölti az éjszakát. Ezt követően az ingatlanból önként távozott.

A fentieket jelentették a Tevékenység- Irányítási Központnak (továbbiakban: TIK), majd engedéllyel távoztak a helyszínről.

Az intézkedésnél jelen volt G. Sz. r. őrmester, valamint Gy. L. polgárőr is.

2) Az intézkedő rendőrök a Testület intézkedéssel kapcsolatos kérdéseinek megválaszolása érdekében 2016. december 16-án kiegészítő jelentést tettek.

Rendőri intézkedésre 2016. október 2-án 22 óra 40 perckor került sor, mert családi vitáról tettek bejelentést fenti címről, amelyre a TIK küldte őket. Arra, hogy pontosan ki tette a bejelentést, a jelentést író nem emlékszik.

Az intézkedésben kettő végzett rendőr, egy próbaidős rendőr, valamint egy polgárőr vett részt. Tekintettel arra, hogy egy végzett rendőr egy fő polgárőrrel, valamint egy fő rendőr egy fő próbaidős kollégával látott el szolgálatot, ezért úgy látták biztonságosnak, hogy ha mindkét páros a helyszíntre vonul. A személyt korábbi intézkedésből nem ismerték, testalkatáról, várható viselkedéséről nem áll rendelkezésre információ, az elsődleges cél az intézkedés biztonságos végrehajtása volt.

A szolgálati fellépésre vonatkozó kérdésre a rendőrök előadták, hogy az intézkedést a tanultak alapján jogszerűen, szakszerűen hajtották végre.

Az intézkedés során a panaszossal közölték az intézkedésük okát, elmondták, hogy bejelentést tettek, miszerint az este folyamán ittas állapotban ment haza, illetve agresszívan viselkedett. Az intézkedés elején meghallgatták a feleséget és a gyermekeket, majd ezt követően a panaszost.

Az intézkedés során a panaszost igazoltatták, a körözési rendszerben ellenőrizték, majd meghallgatták a panaszos állásfoglalását az intézkedés okával kapcsolatban. A panaszos maga mondta, hogy nem szeretne további konfliktust a családjával, van máshol egy lakása, szól az egyik ismerősének, és oda elmegy. Az ingatlan elhagyására semmilyen felszólítás nem történt, önként hagyta el az ingatlan.

A panaszos viselkedésére és magatartására vonatkozó kérdésre válaszolva a rendőrök előadták, hogy a panaszos a rendőri intézkedés során végig lekezelő, kötekedő magatartást tanúsított. Az intézkedés során erős alkoholos befolyásoltság alatt állt, amit ők is tapasztaltak, valamint a bejelentő és lánya is alátámasztott. Beszéde nehezen érthető, mozgása koordinálatlan volt.

Az intézkedés során esetlegesen alkalmazott kényszerítő eszköz használattal kapcsolatban rögzítették, hogy az intézkedés során kényszerítő eszközt nem használtak. Az igazoltatáson kívül más intézkedést nem fogantatosítottak a panaszossal szemben.

A panaszjoggal kapcsolatos kioktatásra vonatkozóan a jelentés rögzítette, hogy az Rtv. 20 §-ában meghatározott kötelezettségeiknek eleget tettek.

Az intézkedés során a panaszossal szemben nem készítettek szabálysértési, vagy büntető feljelentést. Arról nincs tudomásuk, hogy a későbbiekben indult-e a panaszossal szemben szabálysértési, vagy büntetőeljárás.

3) 2016. december 14-én S. G. r. főtörzsőrmester az alábbi jelentést tette.

2016. október 3-án 10 órától KMB szolgálatot látott el Zs. város területén. Emlékei szerint a fenti napon bement egy férfi, aki egy előző napi rendőri intézkedés ellen panasszal kívánt élni. A panaszost meghallgatta, majd tájékoztatta, hogy technikai okok miatt nem áll módjában a panasz felvétele, ezért a részére szóban megadta a tájékoztatást és a rendőrsőrn elhelyezett Testület tájékoztatóját átadta.

A pontos technikai okra nem emlékszik, viszont a panaszos részére teljes körű felvilágosítást adott, hogy a panaszát milyen formában és hol tudja előterjeszteni.

### III.

A Testület a panaszbeadvány többi része és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – vizsgálta panaszossal szemben fogatosított intézkedés jogszerűségét és arányosságát, a rendőrök szolgálati fellépését, a panasz felvételének elmulasztását.

**A Testület vizsgálata során megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének VI. cikkében foglalt magán- és családi élet, otthon tisztelben tartásához, és a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként a rendőrök intézkedési kötelezettségét vizsgálta meg.

a) A rendőrség feladata a Rtv.-nek - a rendőri intézkedés megtörténtekor hatályban lévő - 1. § értelmében a közbiztonság és a közrend védelme, valamint az államhatár őrzése, a határforgalom ellenőrzése és az államhatár rendjének fenntartása. A rendőrség a közbiztonság és a közrend védelme, valamint az államhatár őrzése, a határforgalom ellenőrzése és az államhatár rendjének fenntartása körében az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében – egyebek mellett - általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését és felderítését, elvégzi a részére törvényben vagy kormányrendeletben megállapított, valamint az Európai Unió kötelező jogi aktusából vagy nemzetközi szerződésből eredő egyéb feladatokat.

A rendőrség feladatait tovább részletezi az Rtv. 2. §-a, miszerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tisztelben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A Szolgálati Szabályzat 8. § (1) bekezdése értelmében a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést

tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A (2) bekezdés szerint a rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. Végezetül a hivatkozott jogszabályhely (3) bekezdése előírja, hogy ha szándékos bűncselekmény elkövetésének helyszínén tetten ért vagy a menekülő elkövető elfogására nincs mód, a rendőr haladéktalanul intézkedik az elfogás és - szükség esetén - a helyszín biztosítása iránt.

A Testület ahhoz, hogy a rendőrség intézkedési kötelezettségének keletkezése kérdésében állást foglaljon, azt kellett mérlegelnie, hogy felmerülhetett-e szabálysértés és/vagy bűncselekmény elkövetésének a rendőrségi fellépéshez szükséges gyanúja, amelyek intézkedési kötelezettséget keletkeztettek a rendőrség oldalán. A konkrét eset kapcsán a hivatkozott jogszabályhely értelmében a Testületnek vizsgálnia kellett azt, hogy a panaszos által tanúsított magatartás alapján fennállt-e valamely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség intézkedési kötelezettségét megalapozta.

A rendőrségi iratok szerint a panaszos felesége családi vitáról tett bejelentést a lakcímükről, ezért a TIK utasítása alapján megjelentek a panaszos lakcímén.

A hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvény (továbbiakban: Táv.tv) 6.§ (2) bekezdése rendelkezik az ideiglenes megelőző távoltartás elrendeléséről, eszerint a rendőrség az ideiglenes megelőző távoltartást

a) helyszíni intézkedése során észlelt hozzátartozók közötti erőszakra vonatkozó tények alapján hivatalból,

b) a bántalmazott, illetve a bántalmazottnak a Ptk.-ban meghatározott közeli hozzátartozója és hozzátartozója, valamint bejegyzett élettársa bejelentése,

c) a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvényben, valamint a szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról szóló törvényben meghatározott munkakörben foglalkoztatott személynek a – feladatai ellátása során tudomására jutott, a hozzátartozók közötti erőszakra vonatkozó tények miatt tett – bejelentése,

d) a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény szerint a gyermekvédelmi rendszerhez kapcsolódó feladatokat ellátó egészségügyi szolgáltatást nyújtónak, személyes gondoskodást nyújtó szolgáltatóknak, közoktatási intézménynek a – gyermek veszélyeztetettségének megelőzése és megszüntetése érdekében törvényben meghatározott feladatai ellátása során tudomására jutott, a hozzátartozók közötti erőszakra vonatkozó tények miatt tett – bejelentése alapján rendelheti el.

A törvényhez fűzött értelmező rendelkezések (1. §) szerint hozzátartozók közötti erőszaknak minősül a bántalmazó által a bántalmazott sérelmére megvalósított, a méltóságot, az életet, a szexuális önrendelkezéshez való jogot, továbbá a testi és lelki egészséget súlyosan és közvetlenül veszélyeztető tevékenység, valamint a bántalmazó által a bántalmazott sérelmére megvalósított, a méltóságot, az életet, továbbá a testi és lelki egészséget súlyosan és közvetlenül veszélyeztető mulasztás.

A Táv.tv. alkalmazásában hozzátartozónak kell tekinteni a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 8: 100 § b) pontjában meghatározott közeli hozzátartozókat és hozzátartozókat (a házastárs, az egyeneságbeli rokon, az örökbefogadott, a mostoha- és a nevelt gyermek, az örökbefogadó-, a mostoha- és a nevelőszülő és a testvér; hozzátartozó továbbá: a közeli hozzátartozó, az élettárs, az egyeneságbeli rokon házastársa, a házastárs egyeneságbeli rokona és testvére, és a testvér házastársa), valamint volt házastársat, a volt élettársat, a bejegyzett élettársat, a volt bejegyzett élettársat, a gondnokot, a gondnokoltat, a gyámot, a gyámoltat.

A Táv.tv. fent idézett szakasza tehát intézkedési kötelezettséget teremt minden olyan esetben, amikor hozzátartozók közötti erőszakra vonatkozó bejelentést tesznek a rendőrségnek, illetve amikor a rendőrség helyszíni intézkedése során észlel erőszakra utaló jeleket.

A bejelentés hanganyaga ugyan sajnálatos módon nem állt a Testület rendelkezésére, azonban a bejelentés rendőrség által közölt tartalma alapján a rendőr intézkedési kötelezettsége fennállt: egyrészt mert a közrendet veszélyeztető körülményről (Rtv.13.§), másrészt hozzátartozók közötti *lehetséges* erőszakról kapott bejelentést (Táv. tv. 6. § (2) bekezdés b) pont).

**A Testület ezért megállapította, hogy a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett, a bejelentésben foglaltakat ellenőriznie kellett, így azzal, hogy a panaszossal szemben intézkedést kezdeményeztek, tisztességes eljáráshoz való jogát nem sértették.**

2) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

a) A panaszos kifogásolta, hogy a rendőrök bementek a házba és felkeltették őt egy kisebb családi vita miatt, amely során semmi olyan nem történt, amely máshol ne fordulna elő, majd távozásra szólították fel.

Az Rtv. 39. §-a tartalmazza a magánlakásban és közterületnek nem minősülő egyéb helyen történő intézkedés szabályait, melyek a következők.

„39. § (1) A rendőr magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, illetve nem hatolhat be, kivéve

- a) segélyhívás esetén vagy öngyilkosság megakadályozása céljából;
- b) bűncselekmény elkövetésének megakadályozása, megszakítása vagy büntetőeljárás terheltjének elfogása és előállítása céljából;
- c) közveszély, továbbá az életet vagy testi épséget fenyegető közvetlen veszély elhárítása, illetőleg az ilyen veszélyben lévők kimentése érdekében;
- d) rendkívüli vagy tisztázatlan okból bekövetkezett halálesettel kapcsolatos intézkedés megtételére;
- e) végrehajtási eljárás lefolytatása, illetve az építmények tervezésével és kivitelezésével kapcsolatos egyes viták rendezésében közreműködő szervezetről szóló törvényben meghatározott szakértői vizsgálat biztonságos és eredményes végrehajtásának biztosítása céljából, ha az abban való közreműködés – jogszabály alapján – a rendőrség számára kötelező;
- f) az elővezetés végrehajtása érdekében;
- g) a büntetőeljárásról szóló törvényben meghatározott, a terhelt mozgását nyomon követő technikai eszköz telepítése, ellenőrzése, karbantartása, valamint eltávolítása céljából,
- h) a szabálysértést felszólítás ellenére folytató személy előállítása céljából;
- i) személy- és létesítménybiztosítási intézkedés [46. § (1) bekezdés c) pont] végrehajtására;
- j) ha az előállítás a törvényben meghatározott egyéb okból szükséges;
- k) a Bv. tv.-ben meghatározott, az elítélt mozgását nyomon követő elektronikus távfelügyeleti eszköz telepítése, ellenőrzése, karbantartása, valamint eltávolítása céljából.”

A Testület utal továbbá az Rtv. 17. § (1) bekezdésére, amely alapján a rendőrség feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sértetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

A Testület álláspontja szerint a fent már idézett intézkedési kötelezettség teljesítésének jelen helyzetben arra kellett kiterjednie, hogy a bejelentésre a rendőrök a helyszínen megjelenjenek, hogy meggyőződjenek a bejelentésben foglaltakról, a feleket igazoltassák, a tényállásról tájékozódjanak (ami alapján eldönthető, hogy további intézkedés foganatosítása- így például az ideiglenes megelőző távollattartás elrendelése indokolt-e), és alapos tájékoztatást nyújtsanak a jogi lehetőségeket illetően.

A Táv.tv. 6. § (3) bekezdése rögzíti, hogy a – fentebb ismertetett - (2) bekezdésben meghatározott feltételek fennállása esetén mikor kell elrendelnie a rendőrségnek az ideiglenes megelőző távollattartást. Eszerint a rendőrség az ideiglenes megelőző távollattartást akkor rendeli el, ha az eset összes körülményéből, így különösen a bántalmazó és a bántalmazott által előadott tényekből, a hozzátartozók közötti erőszak helyszínéből, a hozzátartozók közötti erőszakra utaló jelekből, a bántalmazó és a bántalmazott magatartásából és egymáshoz való viszonyából a hozzátartozók közötti erőszak elkövetésére megalapozottan lehet következtetni.

A fenti jogszabályhely tehát a rendőrség kötelezettségé teszi, hogy adatgyűjtéssel, meghallgatással feltárja az eset valamennyi olyan körülményét, ami megalapozhatja az ideiglenes megelőző távollattartás 72 órás elrendelését. Ez a rendelkezés összhangban van az Rtv. 13. § (2) bekezdésének rendelkezéseivel.

A rendőrségi iratokból kitűnik, hogy a rendőrök kitérkezésüket követően meghallgatták a bejelentőt, a gyerekeket, majd a fenti gyerekszobában alvó panaszost. A bejelentő elmondta, hogy szóváltást követően a panaszos agresszív volt, és a falra ragasztott égősort letépte. Kérdésre elmondta, hogy heti rendszerességgel előfordul, hogy a panaszos ittasan megy haza, kiabál, előfordult korábban, hogy bántalmazta őt, de erről bejelentést nem tett eddig. Tettlegesség most nem történt.

A csatolt rendőrségi iratokból az is megállapítható, hogy a panaszos elismerte ittasságát és a vitát is, és a további konfliktusok megelőzése miatt önként távozott a házból, ezért semmilyen további intézkedést nem foganatosítottak vele szemben.

**i) A Testület szerint a magánlakásban intézkedés jogalapját megteremtette az, hogy a panaszos felesége beengedte a rendőröket az egyébként közös tulajdonú házba, ezért a Testület kimondta, hogy ezzel összefüggésben a panaszos alapjogát nem érte sérelem.**

**ii) A rendőrök érdemi intézkedésével kapcsolatban a Testület megállapította, hogy a rendőrök nem terjeszkedtek túl hatáskörükön,** mivel a Táv.tv. 6. § (3) bekezdésében előírt adatgyűjtési és az Rtv. 13.§ szerinti intézkedési kötelezettségüket teljesítették, amelyet a Testület a fentiek alapján jogszerűnek ítélt.

**iii) A felek ellentmondó állításait azzal kapcsolatban a Testület nem tudta feloldani, hogy a panaszos önként, vagy rendőri felszólításra hagyta-e el a házat, ezért e panaszra vonatkozóan a Testület a magán- és családi élet, otthon tiszteletben tartásához fűződő joga sérelmének meg nem állapíthatóságáról döntött.**

b) A panaszos kifogásolta, hogy a házába nagy létszámban vonultak ki a rendőrök, mintha köztörvényes bűnöző lenne, ezért vizsgálta tárgyává tette a Testület, hogy a bevont rendőrök létszáma okozhatott-e alapjogsérelmet a panaszos oldalán.

A rendőri jelentések szerint 4 fő vett részt az intézkedésben (egy fő rendőr, egy próbaidős rendőr és egy fő rendőr, egy polgárőr, mivel aznap ilyen beosztással teljesítettek szolgálatot. ) A jelentés a létszámot azzal indokolta, hogy így látták biztonságosnak, hogy ha mindkét páros a helyszínre vonul. Az intézkedéssel érintett személyt a korábbi intézkedésekből nem ismerték, így testalkatáról és várható viselkedéséről sem volt információjuk.

A Testület a helyszínen megjelent rendőri létszámot abból a szempontból vizsgálta, hogy megfelelt-e az Rtv. 15. §-ában előírt vezethető arányosságnak, így az abból levezethető arányos fellépés követelményének. Az utalt jogszabályhely értelmében „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”. Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése pedig kimondja, hogy több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

A helyszínre kivonult létszámot a Testület nem minősítette indokolatlanul nagyknak, fenyegető jellegűnek vagy félelemkeltőnek, elfogadta az erre vonatkozó a rendőrségi álláspontot. Mindezek alapján a Testület kimondta, hogy a kikerülő létszám kapcsán **álláspontja szerint az arányosság követelménye nem sérült, így az a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét nem idézte elő.**

A Testület megjegyzi, hogy a panaszos is elismerte beadványában hogy alkohol befolyása alatt állt, és elmondása szerint ilyenkor sem agresszív természetű, azonban a kikerülő rendőröknek nem volt előzetes információja (korábban hasonló bejelentés nem történt), ezért az intézkedés biztonságos végrehajtását kellett szem előtt tartaniuk.

3) A Testület a megvizsgálta a rendőrök szolgálati fellépését.

A beadvány szerint a panaszos nem tudja pontosan, hogy mely rendőrkapitányság rendőrei jártak el. A panasz-kiegészítés szerint a rendőrök nem azonosították magukat intézkedésük során és nem közöltek ottlétük okát.

Az Rtv. 20. § szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályokat a Szolgálati Szabályzat 5. §-a tovább részletezi. A jogszabályhely értelmében az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelegéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. Ez a közlés akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

A fenti szabályok értelmében rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni.

Az intézkedés napján kelt jelentés nem rögzített információt a szolgálati fellépésre vonatkozóan, a kiegészítő jelentés tömören úgy fogalmazott, hogy a szolgálati fellépés módja az előírásoknak megfelelő volt, az Rtv. 20. §-ában foglalt kötelezettségeiknek eleget tettek a rendőrök.



A Testület vizsgálatai során mindig az intézkedés időpontjához legközelebbi keltezésű rendőrségi iratot tekinti a leghitelesebbnek a történet leírásakor, azonban jelen esetben nem állt rendelkezésre ezzel kapcsolatban aznapi információ.

Jelen esetben a panaszos és a rendőrök előadása oly mértékben állnak ellentmondásban egymással, hogy további bizonyítékok hiányában az eset utólagosan nem volt rekonstruálható, ezért az ellentmondásokat nem lehetett feloldani. **Mindezek alapján az ellentmondások miatt a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőr a megfelelően azonosította-e magát és közölte-e az intézkedés tényét és célját, ezért a Testület úgy foglalt állást, hogy a szolgálati fellépéssel kapcsolatban a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.**

4) A panaszos kifogásolta, hogy másnap, amikor bement a Zs. városi Rendőrőrsre panaszt tenni, a panaszát rendszerhiba miatt nem vették fel, azt mondták, hogy menjen át B. városba.

Az Rtv. 92. § a kimondja, hogy „Akinek a IV–V. Fejezetben – a 46/A–46/C. § kivételével –, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
  - b) kérheti, hogy – amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá – panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően
    - ba) az országos rendőrfőkapitány,
    - bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
    - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója
- bírálja el.

(2) Akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette, panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez.”

A panaszossal beszélő r. főtörzsőrmester nyilatkozata szerint, miután meghallgatta a panaszost, tájékoztatta, hogy technikai okok miatt nem tudja panaszát felvenni, majd emlékezete szerint részére teljes körű felvilágosítást adott arról, hogy panaszát milyen formában és hol terjesztheti elő, valamint egy testületi tájékoztatót is átadott neki. Arra, hogy mi volt a panasz felvételét akadályozó technikai hiba, a jelentést író nem emlékezett.

Amint az látható, a panaszosi és rendőri állítások jórészt fedik egymást. Megjegyzi a Testület, hogy mivel a panaszos végül panaszát előterjesztette a Testületnél, így jogorvoslati joga nem szenvedett sérelmet, ugyanakkor kétségtelen tény, hogy nem rekonstruálható pontosan, hogy a panaszos pontosan milyen tartalmú tájékoztatót követően fordult a Testülethez, illetve, hogy valóban fennállt-e valamilyen technikai ok, vagy egyszerűen nem kívántak a panaszos ügyével foglalkozni.

**Arra való tekintettel, hogy a rendőrség nem cáfolta, hogy a panaszos panaszát nem vette fel és ezzel kapcsolatban nem adott kimerítő magyarázatot, a Testület megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának csekély fokú sérelmét.**

#### IV.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában kezdeményezett intézkedést, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem sérült. A panaszos lakásán foganatosított intézkedéssel

kapcsolatban a Testület kimondta, hogy az jogszerű és arányos volt. A szolgálati fellépéssel (azonosítás) kapcsolatban az egymásnak ellentmondó állítások miatt a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogsérelem meg nem állapíthatóságáról döntött. Ugyanakkor a Testület a panaszfelvétel elmaradásával kapcsolatban megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának csekély fokú sérelmét.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést fogantató szerv vezetőjéhez.

**Budapest, 2017. május 25.**

**Dr. Lukács Tamás**  
elnök

**Dr. Kozma Ákos**  
elnökhelyettes

**Fráterné dr. Ferenczy Nóra**  
előadó testületi tag

**Dr. Wildner Domonkos**  
testületi tag

**Dr. Cservák Csaba**  
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET